

Dosarul nr. 2ra-1137/20

Prima instanță: Judecătoria Bălți (jud. A. Cucerescu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Garbuz, A. Ciobanu, I. Grosu)

ÎNCHEIERE

16 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Dumitru Mardari
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Maria Beșliu, reprezentată de avocatul Elena Vlas,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Maria Beșliu împotriva Raisei Demenciuc, intervenient accesoriu Primăria satului Elizaveta, municipiul Bălți, cu privire la înlăturarea piedicilor în exercitarea dreptului de proprietate și demolarea construcției, compensarea cheltuielilor de judecată împotriva deciziei din 26 martie 2020 a Curții de Apel Bălți,

c o n s t a t ă:

La 03 iulie 2013, Maria Beșliu, reprezentată de avocatul Snejana Brînză, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Raisei Demenciuc solicitând demolarea construcției amplasate pe terenul din str. XXXXX, nr. 14, sat. Elizaveta, mun. Bălți, pe linia de hotar ce desparte imobilele din str. XXXXX, nr. 14 și str-la XXXXX, nr.2, construită fără autorizație de construcție, compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că, în toamna anului 2011, Raisa Demenciuc, proprietara terenului din str. XXXXX, nr. 14, sat. Elizaveta, în lipsa certificatului de urbanism și a autorizației de construcție, a edificat o construcție -un garaj și o construcție auxiliară cu două nivele, direct pe linia de hotar ce desparte terenurile din str-la XXXXX, nr.2 și str. XXXXX, nr. 14, sat. Elizaveta.

Totodată, a menționat că în rezultatul edificării construcției, apa de pe acoperișul construcției pârâtei se scurge pe terenul din str-la XXXXX, nr.2 ce-i aparține cu drept de proprietate. În condiții climaterice de ploaie, ninsoare, se creează un surplus de apă și inundă beciul, precum și întreaga gospodărie. Drept urmare, în situația dată, casa sa riscă ca în viitorul apropiat să se demoleze din cauza umidității. Construcția edificată de către Raisa Demenciuc atentează la securitatea exploatarei imobilului, cât și a întregii gospodării.

Reclamanta a afirmat că, din dorința de a soluționa litigiul pe cale amiabilă, s-a adresat către pârâtă de nenumărate ori, însă încercările sale s-au soldat cu eșec. Drept urmare, reclamanta s-a adresat cu plângere către ISCT „Nord” Bălți și prin decizia din 07 decembrie 2011 a Judecătoriei Bălți, pârâta a fost sancționată în baza art. 178 Cod Contravențional pentru executarea unei construcții neautorizate.

Prin încheierea protocolară din 14 octombrie 2013 a Judecătorei Bălți a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Primăria satului Elizaveta.

Prin hotărârea din 24 februarie 2014 a Judecătorei Bălți s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Maria Beșliu împotriva Raisei Demenciuc cu privire la înlăturarea piedicilor în exercitarea dreptului de proprietate și demolarea construcției și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 05 februarie 2020 a Curții de Apel Bălți s-a reluat examinarea cauzei în fond, ca urmare a parvenirii raportului de expertiză în instanță, având în vedere că prin încheierea din 03 februarie 2015 a Curții de Apel Bălți, la caz, a fost dispusă efectuarea expertizei judiciare în domeniul construcției și a fost suspendat procesul până la parvenirea raportului de expertiză.

Prin decizia din 26 martie 2020 a Curții de Apel Bălți s-a respins apelul declarat de Maria Beșliu și s-a menținut hotărârea din 24 februarie 2014 a Judecătorei Bălți.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că de către reclamantă nu a fost demonstrat faptul că, în condiții climaterice de ploaie, ninsoare, în urma creării unui surplus de apă se inundă beciul, cât și întreaga gospodărie, or, surplusul de apă este datorat amplasamentului terenurilor învecinate, iar, potrivit art. 381 alin.(2) Cod civil, proprietarul terenului inferior nu poate împiedica în nici un fel curgerea firească a apelor provenite de pe terenul superior.

Totodată, a indicat că cauza mirosului înțepător de umiditate este din cauza apariției apelor freatice, care este provocată inclusiv din cauza stării tehnice a sistemul de scurgere existente la casa și construcțiile accesorii ce aparțin însăși reclamantei.

Instanța de apel a punctat că, rezultând din raportul de expertiză, nu s-a constatat legătura cauzală dintre amplasarea construcției neautorizate la distanța de 40 cm de hotarul gospodăriilor și starea nesatisfăcătoare a imobilului apelantei, astfel nu este temei de demolare a construcției.

La 22 iunie 2020, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.21), Maria Beșliu, reprezentată de avocatul Elena Vlas, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 26 martie 2020 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel și instanța de fond nu au luat în considerare că pârâta a edificat o construcție neautorizată în anul 2011, în lipsa consimțământului ei, în apropierea liniei de hotar. La fel, a pretins încălcarea normelor antiincendiare de către pârâtă.

La fel, a indicat că, expertiza din 24 ianuarie 2020 atestă faptul că terenul său este prejudiciat: lipsa organizării picăturii streșinii, nerespectarea unei distanțe minime de la linia de hotar, lipsa productivității lucrărilor de plantare în apropierea hotarului. Nerespectarea de către pârâtă a distanței minime față de linia de hotar la amplasarea bunului imobil aflat în litigiu, starea avariata a sistemului de scurgere direcționează precipitațiile atmosferice pe terenul său, sporind umiditatea.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimaților conform scrisorii de însoțire datate cu 14 iulie 2020 (Vol.II, f.d.24) și a fost recepționată la 20 iulie 2020 și 23 iulie 2020, conform avizelor de recepție (Vol.II, f.d.25-26).

Referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 26 martie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 22 iunie 2020, prin intermediul poștei (Vol.II, f.d.21).

Materialele cauzei atestă expedierea copiei deciziei integrale în adresa avocaților prin intermediul poștei electronice la 12 mai 2020, precum și în adresa părților cu scrisoare recomandată la 12 mai 2020, conform scrisorii de însoțire (Vol.II, f.d.11-12) și a fost recepționată de către recurentă la 15 mai 2020, conform avizului de recepție (Vol.II, f.d.14). Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Maria Beșliu, reprezentată de avocatul Elena Vlas, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Maria Beșliu, reprezentată de avocatul Elena Vlas, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură

civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Maria Beșliu, reprezentată de avocatul Elena Vlas.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Maria Beșliu, reprezentată de avocatul Elena Vlas, împotriva deciziei din 26 martie 2020 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat